

Naročnina za celo leto 2 K.

Pesamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/4 strani 16 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Za oznanila (insertate) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravnštvo je v Ptuj v gledališkem poslopu šte. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 6.

V Ptuj v nedeljo dne 18. marca 1906.

VII. letnik

Cesar Jožef II. — dobrotnik ljudstva.

Duševarni orjak, razsvitljena glava, dičen mož najplemenitejšega srca in kristalnega značaja, mož, čigar blago srce je plamtelo le za blagor in srečo podložnih, to je bil naš uzor in dobronik kmetov, veliki cesar Jožef II. Zares, priprosto ljudstvo, bodisi že kmet, obrtnik ali delavec, ga ni imelo odkritosrčnejšega prijatelja kakor ta dični sin naše svetle cesarske hiše. V celem srednjem veku je bilo priprosto ljudstvo, pred vsem pa ubogi kmečki stan, brez vseh pravic kakor suženj trpinčen, izsesavan, podložen pastolovnim graščakom, bogatim škofom in samostanom, ki so po navadi prav neusmiljeno, bolj rečeno naravnost po zverinskem včasih ravnali z ubogim trpinom. Cesar Jožef je začel odpravljati za kmeta krute postave in ko je samopašna graščinska in duhovska gospoda trdila, da je zemlja, katero obdeluje kmet, njihova svojina, je jim blagorinji cesar rekel velepomembne besede: „Rad bi znal, kaj je bilo prej, ali kmet, ali graščak!“

Zato tuli, ker se naš list zavzema za koristi in srečo in napredek kmeta, obrtnika in delavca, je sprejel cesarja Jožefa II. za svojega zaščitnika, kot svitlo zvezdo, na katero gleda v svojem nesebičnem delovanju za ljudski blagor. Sijajen izgled velikodušnega cesarja v ljubezni do kmeta, obrtnika in delavca je nam vodilo in načelo, po katerem se brezobzirno ravnamo in zato tudi sedaj ob obletnici njegovega rojstva (roj. 13. marca 1741) in njegovega imendana posvečujemo urodni članek večnoslavnemu zaščitniku naših idej ter navdušeno kličemo: „Slava tebi, ki si nas kmete ljubil!“

Cesarica Marija Terezija (1740—1780) je že sama spoznala, da ji je treba pridobiti ljubezen kmeta in nižjega, priprostega ljudstva sploh. Ona je začela kmetu olajševati njegovo nezno življenje, ona je osnovala prvo občno ljudsko šolo. Njeni svetovalci, pred vsem sloviti grof Kounic, so dobro poznali kutarje in črno-

suknježe ter želeli odpraviti kruto cerkveno nadvlado nad duševnim življenjem ljudstva. V prvi tir pa je vse spravil še-le njen velikodušni, bistroumni sin Jožef II., ki si ga je že l. 1765 privzela kot sovladarja. V zgodovini jih ne najdemo veliko vladarjev, ki bi bili Jožefa II. v ljubezni do podložnih podobni. Svoja mlada leta je preživel največ pri knjigah ter si blažil um; duh zlate svobode, duh duševne prostosti in svobode vesti je že takrat, pred veliko francosko revolucijo, pihljal iz francoskih livad, kjer so enciklopedisti Rousseau in dr. s svojimi spisi pripravljali ljudstvo za napredno življenje in duševno prebujenje in Jožef II. je bil odgojen ravno v duhu t-h francoskih enciklopedistov. Proti sebi samemu je bil strog, vse dolžnosti delavnega človeka je izpolnjeval, proti revij, trpinu-kmetu, delavcu in obrtniku pa je bil mil in blag, kjerkoli jih je našel.

Že l. 1775 je cesar Jožef II. skup s svojo materjo izdal takozvani Robotpatent, s katerim je določil in umeril, koliko naj kmet daje desetine, koliko naj opravi tlakarskega dela, sploh kolikor toliko je že takrat storil v prid izžuljenemu kmetu. Duhovnik in graščak, ki je bil pravzaprav le orožje duhovništva, je takrat vnebovpijoče pestil, porogljivo zatiral kmeta in to neusmiljeno „maziljeno“ pest je občutil najbolj slovenski kmet, kmet v naših krajih, ker je najbolj mehke, k svoji škodi navadno pokoren kakor pes. Naši stari očaki so bili pravcati sužnjiki, teptani še hujše kakor živina. Izsesavanje ljudstva je naposled priklopelo do vrhuca, ljudstvo je stradalo, dočim se je lahkoživ graščak in hinavski duhovnik mastil iz žulj kmeta, ki je stokal in se zvijal kakor mandrini črv pod jarmom zakrnjenega, oholega, zloglasnega klerikalstva. Ali kadar žalost do vrha prikipi, tedaj se že veselje glasi, pravi pregovor. Blagi cesar je poznal, da to ljudstvo ni iz lesa, neobčutno, poznal je, da to ljudstvo potrebuje in pričakuje od njega pomoči in ljubezni, zato se je zanj zavzel in začel to mu iskreno udano, od duhovništva in graščakov zatirano ljudstvo razumovati in ljubiti ter žrtvoval svoje duševne moči in svoj

premiseljati. In potem je človek vse povsod naletel na menihe. Našel jih je v mestu in lahkoživih družbah, pri kvartah in kockah, na lovu. Pozno so hodili spat, utrujeni ne od molitev in zatajevanja, temveč od pitja in jedi, pohotnosti in razkošnih veselice. Solnce je že bilo visoko, ko so vstajali, da nadaljujejo tam, kjer so snoči prenehali. Taki so bili večinoma vsi menihi ob času cesarja Jožefa II. in tudi v zajčkem samostanu ni bilo drugače.

V Oplotnici, kamor je prihajal prijor Alberik, je že čakala truma samostanskih tlakarjev, okoličnih kmetov, da ga spremljajo na lov ter mu priganjajo zver. Ponižno so pobesali svoje glave ter pripogibali pred njim od mučnega tlakarskega dela sključene hrbte. Rezek jim je rekel, naj odidejo k tlaki, da jih danes za lov ne potrebuje.

Iz Oplotnice je prijor jahal v soteski med sedajno sentjurgersko in kebeljsko faro eno uro daleč k lovski koči. Tam je bila bistrooka srna, mlada, kakor spomlad lepa logarjeva ženka. Ni bil tam prvokrat, lov je bila le pretveza, prijor Alberik je med drugim rad lovil tudi kmečka dekleta in mlade kmečke žene. Toda takrat jo je skupil! Ljubosumni logar, ki je že poprej večkrat z nevoljo gledal sumljive obiske in pohotne poglede prečastitega gospoda, je besno, kakor razkačena zver planil po koncu,

vladarski vpliv k temu, da ugonobi klerikalizem in kmeta reši. „Gospodje, tudi kmet je človek!“ je zagrmel graščaku in farju na njuna kosmata ušesa, ko sta se ustavljala cesarjevimi odredbam v prid kmetu trpinu. V graščinah in samostanih, v bogatih škofijah in dekanijah so se seveda kiselo držali in škripali z zobmi, pa kaj so si mogli! Pod njihovimi okni je razžaljeni suženj, razdraženi kmet vihtel krepko svojo pest in to so spoznali, tiste so se bali!

Dne 1. novembra 1781 je cesar konečno popolnoma prekucnil podložništvo in tlako, kmet ni bil več duhovnikov in graščakov suženj kakor poprej. S tem patentom se je določalo, da so kmeti lastniki zemljišč, katere posedujejo, da se smejo prosto ženiti, da ne velja več grda ona pravica „ius primae noctis“, ko je smel pohotni graščak prvo noč po poroki nevesto prvi sam rabiti in še le potem tako oskrunjeno jo je dobil njen mož kmet-trpin; po tem patentu so smeli prosto odhajati, kamor so hoteli, in lahko so se učili rokodelstva, katero so jim je poljubilo. Jožef II. je vzel dalje graščakom sodstvo v kriminalnih stvareh, neredil pobiranje davkov. Duhovska in graščaka vsesomogost je bila ugonobljena. Ali Jožef II. je posegel še dalje, med cerkveno premoženje. 700 bogatih samostanov, kjer so menihi le lenobo pasli in samopašnost uganjali, kjer so se pri obloženih mizah mastili z najboljšimi jedili in najdražjimi pijačami, in kjer je samostanski pes bolje živel kakor krščen kmet-trpin, je kratko malo zaprl. Mehkužne in prežite samostanske opate, ki so se vozili v pozlačenih kočijah s 4 konji, je pogol iz njih grešnih brlogov, njih premoženje pa je odredil za verski zaklad (Religionsfond), iz katerega se izplačuje posvetna duhovščina in se poravnava potrebe čine revnih cerkva.

Za vse te dobrate, ki jih je plemeniti vladar izkazal kmetu-trpinu, mu tisti ne more biti nikdar dosti hvaležen. „Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!“ naj torej odmeva po vseh krajih, kjerkoli stanuje svobodni in napredni kmet. Slava Tebi, dični sin habsburške cesarske hiše, s katerim je kmetu napočilo novo,

ko je prijor vzprijel njega okoli vitkega stasu objel njegovo ženico, in logarjevi košeni prsti so se zarili v debeli prijorjev vrat. „Lopov, to je edino moje, kar imam in kar mi drago, in se tega me hočeš oropati?“ je sikal logar pohotnemu prijorju v obraz. „Toda, ti nisi vreden, da se uvažam, da v moji koči izdahnes svojo grešno črno dušo! Skidaj se mi iz hiše!“ in pri tem je pustil prijorja.

„Pes, jaz te uničim!“ je jeze zasopel prijor, ko je zaznal, da ga je mišičnata logarjeva roka pustila. „Še danes si odpuščen od službe. Le papež te more odvezati tega greha, da si se lotil posvečene osebe, pri sodnji pa izveš, kako se mora tlakarski pes obnašati s svojo gospodo!“ Na to je ves razkačen in od jeze rdeč po obrazu zajahal črnca ter oddiral preko Oplotnice v samostan nazaj, v srcu kuhajoč najstrupnejše maščevanje zato, da so se mu izjavile pohotne nakane.

Solnce je že visoko plavalo nad Bočem in Rogasko goro, ko se je prebudil prijor Alberik ter se namenil dati ukaze, logarja vkleniti in pripeljati. Ali v samostanu je že čakal cesarski uradnik, ki je prinesel pismo, da je cesar Jožef II. določil samostan zapreti, ter da morajo menihi takoj zapustiti kloster. In oddahnil si je kmet in logar, na kolensih proseč blagoslova iz nebes za milega cesarja Jožefa II., ki ju je rešil trinoga.

Zadnji dnevi v zajčkem samostanu.

Bilo je l. 1783 v spomladi. Iz zajčkega samostana pri Špitalcu, na južni strani konjskega gorovja, je jahal na bujnem črncu visokorastel menih — prijor Alberik. Rujava, dolga polnobrađa mu je v spomladanskem vetričku valovila po širokih prsih. Rujave oči so gledale ostro in trdo na okoli, bolj je bil podoben turskemu paši kakor kakemu od postov in samozatajevanja okostenelomu menihu. Bilo je po njem poznati, da je vaje komandirali. Milostivi in vsesomogosti pravi prijor je odhajal na lov v obširne samostanske gozdove na Pohorju.

Dolgo let pred tistim časom so se v zajčkem samostanu na Spodnjem Štajerskem naselili cisterijački menihi sv. Bernarda in ljudstvo jih je spočetka gledalo kakor svetnike. Molčali so vedno, zgodaj vstajali k molitvam in po dnevu težko delati. Samostansko ubožstvo je vladalo pri njih povsod: v hrani, obleki in stanovanju. Toda časoma se je nakopičilo bogastvo in to je bilo vselej cerkvi in klosteru le v kvar in pogubo. Sinovi sv. Bernarda so začeli narobe živeti, t. j. dobro in veliko jesti in piti, pa nič ne delati, veliko govoriti in malo

srečno, blaženo življenje in duševno prerodenje. Tvoj duh živi in ostane med nami, Tvoje vzvišene, veličastne ideje in Tvoja plemenita načela prešinjajo cele trume naših somišljenikov, naših naprednih kmetov, obrtnikov in delavcev! Mi Tebi, veliki naš uzor, sveto obljublamo, da se ne pustimo več vklentiti v nedostojne verige prevzetnega, hinavskega klerikalizma, tistega črnega trinošča! Nam nastajajo solčni dnevi kmečke emancipacije, kmečke osvoboditve od tiste ostudne pošasti, ki se ji pravi klerikalizem, ki še zdaj, žalibog, steguje svoje roparske kremplje po najdražjih svetinjah ljudstva, po svobodi namreč in napredku, dal Bog, da zastoj! Mi tu sveto prisegamo, da ostanemo sovražniki klerikalnega zmaja, ki želi le gospodovati, za pravo Kristusovo vero in ljubezen do bližnjega se pa klerikalizem ne zmeni, on pravo Kristusovo vero zaničuje in čista kršč. vera Izveličarjeva je v največji nevarnosti, ako bi klerikalizem kedaj zmagal. Tvoj duh in Tvoj pogum, veliki cesar, pa nas bo oživiljal v borbah proti tistemu sovragu, Tvoj duh nas bo vodil, dokler ne poderemo in ne razrušimo zidovja klerikalizma, duhovskega farizejstva in sleparstva! Slava Tebi, ki si naš uzor!"

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Možganc. Tisti „študirani“ gospod iz Možganc je za naše fihposove zopet skrpal neko poročilo ter ga odposlal v vse spodnještajerske prvaške in klerikalne liste. „Volovska trobesa ne segajo v nebesa“ si lahko mislite. Naši nekateri zabiti nazadnjaški Možgančari bodo še tako zasloveli kakor Balaamov magarc v Sv. pismu, ki je tudi rigal in govoril, ko ga ni nihče vprašal. Zdaj na pr. tarnajo nad novonasajenim drevjem ob cesti, da bo baje delalo njivam škodljivo senco ter da se ne bo moglo lahko priti do njiv. No, našemu čebulu to gotovo ne bo škodovalo! Tudi nova cesta Dornova-Slome jim ni po volji, seveda! Le napredka nič! Tudi zoper zaslužnega načelnika ptujskega okraja rogovilijo, mi pametni kmetje pa smo mu iz srca hvaležni za njegovo skrb ter si želimo, naj ga Bog še dolga leta ohrani zdravega in čvrstega v blagor kmečkemu stanu in ptujskemu okraju.

Iz Stojnc pri Ptuj. Neki O. P. in J. C. bi rada dalje ostala v obč. odboru, zato ovržeta vsako volitev, če nista izvoljena v odbor. Zato vas, kmetje, opozarjamo, bodite previdni in volite tudi zaneprej le take moze, ki so vredni našega zaupanja ter skrbe za kmečki stan.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc“, sprejmi zopet iz naše fare poročilo in sicer za zdaj od nas žensk, kajti možje in fantje so se že naveličali pečati se z župnikom. Veliko surovosti in preganjanja smo že morale od našega župnika pretrpeti, pa zdaj že prihaja stvar predebela. Res, da naš župnik v časi, posebno ob času volitev, z nami, posebno z udovami, jako ljubeznivo ravna, se nam hlinijo, prilizujejo, nas gladijo, v farovžu celo s šnopsekom silijo, po volitvah je vse drugače! Na praznik Matere božje svečinske so nas naš župnik jako nesposobno in sramotno napadli; med drugim so rekli, da se nekatera kmetica po dva, tri dni ne umije, in da so ob priložnosti hišnega žegnovanja po hišah z glavo pajčevine ometali itd. Ljudje v cerkvi so se kar na glas smejali tej bedariji. Res je, da mi kmetice nimamo po hišah vse tako olispano kakor v farovžu in ne moremo biti tako dišeče, kajti, utrjene od skrbi in dela z otroki, živino in hišnimi opravki včasih ne vemo, česar, kje in kako bi se poprijele. Kmetica, ki ima opravke v kuhinji, na dvoru in v svinjaku, ne more biti tako „obcirana“ in dišeča kakor tista neka devica, ktera sedi na krasni zofi na krilu za kratek čas nekega „gospoda“, da ju celo kaka pomanjševka tako naleti. Ali kedaj se približuje volitev, takrat ni preslaba in prečna nobena bajta, takrat ni preumazana nobena roka udove. Tako je, dragi „Štajerc“, pa še nekaj! Ravno na svečniški praznik po večernicah so imeli g. župnik v cerkvi pouk posebno za udove za velikonočno spoved. Vse pouk je bil o volitvah. G. župnik so žugali, da, kedaj so volitve, morajo vdove priti jih vprašati, komu smejo dati pooblastila za volitev, za to imajo baje le

župnik odločevati. Pooblastilo se ne sme dati kakemu nasprotniku cerkve in župnika. No, mi udove že dobro vemo, komu dajemo pooblastila; mi dajemo pooblastila poštenim možem, ki jih poznamo od mladih nog kot poštenjake, čeravno to g. župniku ni po volji. Mi smo se že zdavnaj prepričali, da g. župnik črtijo brez najmanjših vzrokov najpoštenejše moze ter podpirajo celo nepošteno ljudi, samo ako z župnikom drže. Tudi vemo, kakšne nasvete g. župnik dajejo faranom, ker je zaradi župnikovih krivih nasvetov prišlo že več faranov v velikanske sodnijske pravde. Mi udove pojdemo po nasvete k takim možem, o katerim smo prepričane, da so njih nasveti od nekdaj vsakomur bili v korist. Tudi to je debela laž, da bi bili tisti možje, ki so z župnikom v nasprotju, zoper cerkev — ravno nasprotno! G. župnik so blatili s prižnice tudi dekleta in neveste, da pride baje neka pred altar s kranclnom, ako ravno ga ne zasluži. Naj že bode kakor že hoče, pod kožo so vsi ljudje krvavi; — pa gotovo zaslužijo naše neveste bolj še kranclj, kakor neka znana devica; — vse dobro še ve, katera je tista; — katera se je predlansko leto predrznila na praznik Sv. R. Telesa s kranclnom na glavi vrinuti se v vrsto nedolžnih, ovenčanih deklet. Za zaslužno plažilo jo je osramotil lasten brat ter ji hotel pred ljudstvom strgati kranclj z glave. In ta devica je ena „najčistejših“ v očeh g. župnika, druge so omadeževane.

Ko so se pred kratkim tercijalke pretevale v cerkvi, pred cerkvijo in konečno v farovžu in sicer tako, da je župnik pobegnil, o tem gospod niso nikdar besedice spregovorili. Tako tedaj, ako nas ženske g. župnik bo še nadalje na prižnici le psoval, tercijalke pa vedno imel za svetnice, oh, potem ga bomo! Ženska jeza je hujša od moške, in v starih časih je neka babica baje celo zlodja pregnala! Mi ženske ne strpimo toliko krivice, zadosti, da g. župnik naše moze in fante preganjajo, in pri vsem še pa žene in dekleta? Ne in nikdar ne!

Iz Ljutomer. V št. 8 „Slov. Gospodarja“ piše neki dopisnik o poštnem selu Ljutomerskega okraja. Tisti škric naj pometa rajši pred svojim pragom! Uči se najpoprej natančneje svojih dolžnosti, da boš vedel, kaj imaš storiti; dozdaj si še jako neizkušen in neveden, ker ne veš, da se človek ne sme nikdar tam čohati, kjer ga ne srbi. Ali znaš pogovor: „Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade?“ — Ti ja dobiš redno od vsakega pismoonoše svoje časnike in pisma, kaj se potem vtikaš v stvari, ki se v okolici godijo? Niti pojma nimaš o tej službi! Če pa še imaš kako veselje s poštnimi zadevami, pa lahko staviš prošnjo na c. kr. pošto ravnateljstvo, morebiti te vzamejo za poštnega sela.

Iz Rihove vesi pri Slivnici. Nove občinske volitve so pred vratmi, toda, napredni možje, dobro pogledajte volilni imenik, ki se nam zdi jako slabo sestavljen. Naš sedanji figa-župan pa se vselej strahovito jezi, kadar kdo pride pogledat ta imenik. Mi vsem pametnim možem naše občine kličemo: Volite le razsodne napredne odbornike!

Iz zg. Voličine. Dne 5. februarja t. l. si je žena viničarja hrastovške graščine, Gradišnika, izvinila nogo. Mož se je takoj odpeljal v graščinski kotlji po dr. Tipliča v Sv. Lenart v Sl. gor. Ali ko je „sloviti“ zdravnik Tiplič izvedel, da je ponesrečena žena le viničarica, si je bržkone mislil: tukaj se ne da preveč zaslužiti in je pomoč kratko malo odrekel. Zastoj je mož zatrjeval, da plača, nič ni pomagalo in mož je moral poiskati dr. Benescha, ki je nemudoma odšel k bolnici ter ji obvezal nogo. Dr. Tiplič, ki ga kranjski pankert lažnivo povišuje v tretja nebesa, je Gradišniku tistokrat še omenil, da mu viničarji v onem kraju niso nič mar, moža prijel za obleko ter porinil skozi vrata vnn. To obnašanje zdravnika dr. Tipliča kaže skrajno brezsrčnost in mi tu vnovič kličemo našemu naprednemu ljudstvu: Spoznavajte in verujte nam, da farška bisaga in žakelj prvaškega dohtarja nimata dna in usmiljenja do bližnjega tudi ne!

Iz Ključarovec pri Sv. Tomažu. Neki smrkvov ocirk blati v mariborskem fihposu v 3. številki letošnjega leta nas napredne moze, češ, da se sramujemo s pošte odvezati Štajerca. Oh lažniva mrha! Komaj te pričakujemo, ljubi

Štajerc, ki te imamo res na našo občinsko pošto naročenega in to zaradi našega g. dehanta Čelker se bojimo, da nam ne bi pri spovedi grehov odvezal, kajti naš Caf prištevava v smrtne grehe brati Štajerca. Nadalje se tam v tistem umazanem listu Fihposu blebete, kako lepo napade duje tomaževska Marijina družba, za kar baje hvala gosp. voditelju dekanu. Čuda, tisti dopisnik, ki se je podpisal: „Ključarova fant“, še ni zraven povedal števila nezakonitih otrok lanskega leta tomaževske fare! Komu naj to v hvalo bere? Je temu občinska pošta kriva ali Štajerc? Kam plovete! Prosimo dragega Štajerca, če ti je količkar mogoče, da staneš tednik, izpolni nam to srčno željo, naše ljudstvo, staro in mlado, čista te nad v časnike. V prihodnji številki pride en par krikalnih ogrcev pod Štajerčovo ostro krtačo, se znebijo vročega klerikalizma.

Dva brata, beide soldata, o naših klerikalcih se malo izve, toda zdaj ti o njih, ljubi „Štajerc“, nekaj povemo. Mi tu imamo župana I. E. ki ravno zdaj veliko trpi; te meso kuhajo namreč naši kmetje dače prosto žganje in župan seveda mora nadzorovati. Pred kratkim so kuhali pri Bračiču in tam je župan let cele dva dni in eno noč, deloma na klopi, deloma tudi pod klopjo, za živč pa je zavrnil zahteval svinjske pečenke. Gospodinja se je mogla iz hrama znebiti. Naposled da zapre veli naložiti slame in v slamo našega slavnega župana. Vezati ga seveda ni bilo treba, ker bil miren, samo za pot je še zahteval žganje. Peljal se je pač po svinjskem domov. Ker je manjše postave, pičklav in ves kosmat, srečajoči povedali: „Belečev pelja medveda pa volka, volkovi pa je trdil, da pelja prasice, ker je slavni župan strahovito krulil in pljuval v slami. Naš župan ima tudi pri Belečevu mlinu herberk. Kadar kobaca od žganja pije od Sv. Benedikta, tedaj zabaja na tiste žanje počivat. Naša dva dušna pastirja ga močno hvalita, ker jima pomaga „Štajerca“ šimfati občinske volilce podpihovati. Pač smemo reči, to je pravi alkohol-minister, ki se že zdaj va za žganje beračiti in siromakom škodovati. V prihodnji!

Op. ur. Niste nam o klerikalcih pisali novega; da so klerikalci prvi šnopsarji na svetu in da se po klerikalnih pajzelnih in kramarijih največ pije, to je vsakomur dovolj znano.

V proslavo 25letnice „Savinjskega Sokola“ v Mozirju. Tukaj se je pred 25 leti ustanovilo društvo „Savinjski Sokol“, ki je v začetku in vrstno delovalo, ali kmalu je začelo še izvrstno hirati. Pretel mu je pogin, za to si je društvo podjarmilo v svoje orlove kremplje požambrambo, tako da sta društvi delovali skupaj pod naslovom „Sokol-gasilno društvo“. Ker novo skupno društvo ni bilo ustanovljeno, pravi podlagi, je začelo zopet hirati. Udje gasilnega društva so bili zaničevani od Sokola zato so se nekateri treznejši udje odločili in delovali, da se morata društvi razločiti in delovati vsako za se. Takoj potem je krepko odvela požarna bramba, Sokol pa je zaspal te spal spanje Kralj-Matjaža celih osem let. Med tem časom je prišlo nekaj lahkooživcev in zdrnilo zopet smrtno spečega Sokola. Spas Sokol je sanjal v svojem smrtnem spanju, da premoženje požarne brambe je Sokolovo in nekateri purančki so začeli te sanje razlagati na svet. Sedaj so se jim razložile sanje, da so bili prazne, ker dokaz je bil, da je gasilno orodje nabavila občina trga Mozirje. Ker se Sokol ne more drugače vzdržavati, so začeli nekateri purančki po Savinski in Saleški dolini nabirati ude in milodare kakor pobirajo cigani špeh in jajca in pridobili so res nekaj lahkooživcev in nekaj kronic. Ali vse je to bilo še premalo za njih lahkooživost, zato so v svojih udanij in naklonjenih gostinlah napravili nabiralnike za svoja žejna grla. Toda, tudi to je bilo še premalo in tu so si iztuhali novo zvijačo. Neki oseba ženskega spola se je na neki veselici na šemila pod pokroviteljstvom purančkov in baje pobirala v prid lažnega Sokola. Se le, ko je vse goste obhodila, je naznanila sl. občinstvu komu je namenjen ta denar in s tem spravila društvo Sokola zopet na višjo čast obledne inteligence. Ker pa purančki nimajo drugega pa

pošto
Cafa,
rehov
greh
uma
apre-
r gre
da
ovski
nskih
au se
pošta
o te,
a po-
ker
d vse
kle-
da
ta.
z kle-
ljubi
nomo
nesce
ganje
tkim
ležal
de-
aven
ga ni
preči,
nega
r je
anja.
pa
so
ali
siča,
val-
vem
bijan
žole
očno
in
reči:
vadi
Več
nič
vetu
ijah
la-
vilo
iz-
aje
lru-
rno
pno
to
na
ga-
ola,
za-
elo-
bi-
ter
et.
in
eči
da
ne-
red
ile
dje
ne
u-
ati
in
in
za
im
za
re-
ka-
na-
po-
že
ra,
ila
n-
a-

metnega opravila, blatioj koristna društva in mirne ljudi napadajo po svojih umazanih glasilih in tako delajo razprtje v našem poprej mirnem trgu. Zato se vam tu, dragi purančki, enkrat za vselej odločno pove: „Mirujte, sicer se vidimo na drugem kraju in se bodo ščuvanci mironosti javno razglasili.“

Op. ur. Da bi le enkrat ljudstvo spoznalo, da so „sokolska društva“ samo nesreča za kmetički stan. Učite se rajši gospodarskim in rokodelskim rečem, zahtevajte, da vam dežela prikrbi gospodarske težave in na takih shodih najdete svojo korist. Tako bedarijo in hujskarijo pa pustite, za božjo voljo, na stran, ker vam ni v čast!

Od Sv. Vida niže Ptuj. Dragi „Stajerc“, dolgo smo molčali o naših razmerah in smo med tem veliko pretrpeli od našega župnika Andraža Brdnika, ali zdaj nam ni mogoče mirno gledati več, priklopelo je do vrhunca in žalostno vest ti moramo poročati, kako je namreč naš dušni pastir Andraš storil z našim blagim in ljubeznivim starim župnikom. Pred kratkim je namreč prišel k njemu v sobo ter mu neljudno, osorno naznanil: „Jutri do desetih morate oditi, jaz potrebujem sobo za sebe, jutri mora biti prazna. 65 letni starček, ki je nad 30 let pridno in ljubeznivo pasel svoje ovčice, se je stresel po celim životu od same žalosti, ker mu je to Andraš tako nepričakovano naznanil, kakor da bi bil ta starček, Bog zna, kak grešnik, pijanec ali prestešnik! Živa duša ne more kaj takega pričati o našem toli spoštovanem gospodu P. Čučku, upokojenem župniku. Stari revček si je kupil sam drva, vino, kavo in kruh, edino to malo sobico je še potreboval in starček je vedno mislil, da bo med svojimi ovčicami umrl, ali še to mu je vzela ta neljubeznivi sobrat. Andraš, kaj vam je storil žalega svilasi starček, da ste ga tako naglo odpodili? To vas vprašamo, odgovorite nam na to s prižnice! V naši fari je nad 5000 duš in mi bi že tako mirnega starčka preživeli, pa vas, Andraš, nikdar ne, ker vi niste pravi Kristusov namestnik! Pred par leti je Andraš tako napravil s kuharico, ki je nad 30 let pridno za menibe delala in se trudila, lani nam je odpravil čast. g. kaplana, zdaj mislimo, da bota z mlado, bujno kuharico sama po tisti izbi plesala. Od nekod s Pohorja si jo je prignal. Vsi farmani vpijemo visoko gor do nebes: „Reši nas tega neljubega župnika, o Gospod!“

Veliko farmanov.

Op. ur. Žalibog, da je dosti brezsrčnih duhovnikov, ki ne poznajo nikakega usmiljenja, celo do svojega duhovnega sobrata ne! In take štriglati je zaslug pred Bogom, ki jim kliče s svojega sodnega stola: „Kaj ste napravili z mojim kraljestvom! Kje je moja velika zapoved o ljubezni do bližnjega?“

V Sv. Jurij ob Ščavnici. Klerikalnemu dopisniku, ki se ni upal podpisati se na svoj, nam poslani dopis, naj bo rečeno: Idi po svetu in pridobi si najpoprej nekaj omike in še-le potem, kadar spoznaš, kako svet vse povsodi napreduje, začni za časnike pisati nauke. Razumeš, Jaka? Tvoja zrelost je še mlečezobna, za politiko še nisi goden, torej rajši molči, to se še najbolj spodobi za tako človeče. Sicer pa mora biti tvoje življenje jako grešno, ker toli med drugim zagovarjaš hudobne duhovnike, kajti le taki se razkrinkujejo kot nevredni nasledniki Kristusa. Tvoje pismo pa pošljemo naši stranki, da se izve, kdo da si, ti blebetavi Jaka.

Iz Žalca. Naš obč. zastop je že nekaj let v klerikalnih rokah in naš župnik mora seveda i tu imeti svoje žegnane prste, ali od tistega časa tudi vidno propada naš trg v gospodarskem oziru, očitno peša medsebojna sloga, ki je tako lepo cvetela med nami, dokler smo tu imeli napredni obč. zastop. Pred leti je tudi šinila v „bistro“ glavico našega župnika Matije (pojdi spat!) zvečičavna misel, da se tu mora zidati nova farna cerkev, stara pa se mora podreti, njegovi kimovci v obč. odboru so mu seveda vse dovolili. Matija pa zgradbo cerkve vedno zavlača, češ, cvenka ni! Za božjo voljo, kam pa izginja ves ta denar, ki se dobiva za najemščino od cerkvenih njiv in travnikov, kam izginjajo te ne majhne svote denarja, ki jih volijo pobožni farmani v ta namen? Kdor je prej obiskal naš trg, je z veseljem opazoval in občudoval lepo sporazumljenje,

ki je takrat vladalo med župnikom (ne sedajnim!) in tržani, dandanes tega, žalibog, ni več. Toda, mi nikar ne obsojamo našega sedajnega župnika, on ima popolnoma prav, ako naše „pohlevne“ bedake vodi za nos ter jih po svoji trmi izkorišča v svoje „skrivne“ nesvete namene, zakaj pa se mu pustijo? Nova cerkev ni dograjena, je brez altarjev, po tleh raste trava in ako tja vstopiš, udari te „nekaj“ po nosu. Pod korom je nekoliko slame in na zidu je naslikana „pomenljiva št. 13.“ — Zaljubljeni parčki tam imajo sem ter tje varno zavetje. Iz tega spoznate, koliko „gorečnosti“ ima naš Matija — pojdi spat! — za božjo čast in za dograjenje nove cerkve, on kratkomalo namerava trg obračiti in v tem mu pomaga naše „lepo“ kaplanče, oba delata propagando za cerkev v Petrovčah, kjer tudi zdaj redno opravljata službo božjo. In k vsemu temu mirno gleda naš obč. zastop. Dà, Matija, ti imaš čisto prav, le porabljal ugodno priliko, dokler si pri nas, deri in guli nas, saj si tepci boljšega ne zaslužimo, ko smo take movže in šleve!

Iz Kalobja. Bližajo se nam občinske volitve, zato vas, dragi napredni rojaki, opominjamo, da pridete vsi k volitvi in tam volite le pametne, varčne in napredne može, ki so našega zaupanja vredni in kaj razumejo, ne pa tiste, ki še ene kravice in enega lastnega voleka v svojem hlevu nimajo. Poglejmo na sedajnega župana R. ki je nam, žalibog, dobro poznan kakor počen groš. On oskrbuje ptuje potepuhe, domačine pa zanemarija in oškoduje. Kmečka hiša je zanj pregmajn, zato zahaja rajši tja, kjer imajo hišo na eno nadstropje. Če ga kdo hoče opomniti na njegove dolžnosti, ročno leti na sodnijo. Pa zapomni si, ti majheno dete, le to, da stolec občinski izpodtelat ti bo, štete so ure, ko zgodilo se bo to. Potem boš v svoji slabi leseni bajti lahko premišljeval, kako si slabo dozdej z nami ravnal!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Naši klerikalci so si izmislili novo sredstvo za rešitev kmečkega stanu, za njegov blagor. V svoji zadnji seji so namreč sklenili, da se nam postavi veliko poslojpe „Narodni dom“ v čast teh hujskačev. Ti modrinjani mislijo: „Kmet bo že dal, ako ga primemo na pravo pot.“ Mi, na tam klerikalnim šnutarjem povemo tu tole: Škrbite za svoj poklic in za svojo nalogo, da se nam namreč skoro sezida nova cerkev, za katero smo morali položiti že občutno svoto denarja. Časi so prežalostni in težko se služi vsakdanji kruh, zato je skrajno podla predrznost, ako nam tu naši klerikalci in prvaki vsiljujejo „Nori dom“, mi kmečki trpinji ga ne potrebujemo. In za tisti „Narodni dom“ je že župnik Kunce daroval 100 K, za domačo cerkev, ki jo že tako dolgo zida, pa ni toli darežljiv. Zdaj tedaj zopet vidite, koliko jim je mar za kmečki blagor, zdaj lahko spoznate, kako te podle duše z nami ravnajo, ko vidijo, da se jim njihovi kimovci nič ne branijo. Za šole moramo tu plačevati velika bremena, za cerkev se tudi v enomer pobira denar, zdaj pa še zlodeji nimajo mira in vas hočejo še tu zapeljati! Toda zapomni si, klerikalna banda, ako se nas še enkrat predrzneš nadlegovati z enakimi lopovskiimi zahtevami, potem te zagotavljam, da naznanimo celemu svetu tvojo in tvojih pajdašev zakrito lumparijo. Podučujte nas rajši o gospodarskih stvarih, vi modrinjani, take bedarije pa, kakor je „Nori dom“, pustite za vselej na strani, drugače bo vojska brez usmiljenja! Zdaj pa mi ponudimo v prid kmečkemu ljudstvu našo zahtevo, ki se glasi: naj se naši šolarji podučujejo v nemškem jeziku, naj se ga priučé v domači šoli, da nam kmetom ne bo treba dajati naše dece v mestne šole, kar je združeno z velikimi stroški. Ako je vam tedaj, vi navihani klerikalci, kaj mar za srečno bodočnost naših otrok, potem tu v tej važni zadevi, za nemški poduk v šoli pokažite, da imate za kmeta res vneto srce, kar. šol. svet pa naj to zahtevo brezobzirno uveljavlja.

Iz Studenic in okolice. V naši fari se dogajajo neverjetne predrznosti. Naš župnik na pr. smatra za prvo svojo stvar, pri svojih pridigah udrihati po naprednih možeh, trgovcih in gostilničarjih — vsi ti so mu trn v peti. Ne eukrat se zgodi, da napada pridne in ugledne domače osebe, ki so dobri katoliki, morebiti celo boljši, ko naš zagrizeni župnik-političar.

Sveti mir mu je deveta briga. Vse to nam že preseda, navolili smo se njegovega nedostojnega obnašanja in psovanja. Zato mi vas tu, g. župnik, z dobrim opominjamo, bodite mirni, ne dražite miroljubih faranov, držite se rajši svojega sv. poklica, sicer priobčimo o Vas jako čudne stvari, ki vam bodo pripravile marsikatero grenko uro. Proti neosnovanim napadom se bomo branili z vsemi poštenimi in mogočimi sredstvi.

V Slovenjigradec. Na prošnjo popolnoma nam neznanega g. Fr. Tretjaka v Slovenjigradu izjavljamo, da dotični gospod ni naš dopisnik in nam še nikoli ni doposlal nikakega dopisa. Nam vse poroča čisto druga oseba in v prihodnji številki vam pokažemo, kako smo natančno informirani o vseh vaših skrivnostnih hojah — za to številko je dopis predlog. Toraj na svidenje prihodnjič! Uredništvo „Stajerca.“

Iz Poličan. V naši fari je bil sv. misijon, vse se je lepo obnašalo, vse je bilo v redu, le to je nekam čudno, da gg. misijonarji, ki sami radi in dosti pijejo, pri pridigah ravno po naprednih gostilničarjih mlatijo! Mi pa vemo, da se največ vina popije po farovžih, največ šnopsa se pokonča v klerikalnih krčmah in klerikalnih kramarijah — tam, ljubi misijonarji, začnite pometat! — Dalje tu imamo novega klerikalnega trgovca, ki misli s tem rešiti slovenski svet v naši okolici, da oštevta, napada in psuje vse, kar je naprednega mišljenja. Čč. gospodje si že po sosednjih farah zanj pete brusijo, da temu novopečenemu klerikalcu naženejo v „strižo“ dosti ovac. Naprednjaki, vi imejte odprte oči, ravnajte se po svoji pameti in dolžnosti, narodna podjetja na podlagi „Svoji k svojim!“ so večinoma na krhkih nogah in bankrotirajo v kratkem času.

Iz Velenja. Mi tu imamo nekega modrinjana Puš . . . ki je na zadnjem kmečkem zborovanju nekaj klobasarij, naj kmetje jejo le žganec in zelje, ne pa kafe ter je blebetal, naj se kmetje oblačijo v raševnjak, to bo baje povzdignilo obubožani kmečki stan. Lejmo ga, nevošljivca, sam bi rad hodil v štofasti obleki, sam bi rad dobro papal in pupal, ti kmet pa obiraj vedno le kosti!

Iz Sv. Jurija ob južni žel. Ljubi „Stajerc“, najpoprej te lepo zahvaljujemo za tvoj umestni članek o slovenski pravičnosti. Čitali, je gola resnica in za to se želimo okleniti tvojega blagohotnega svetovanja, ker vidimo, da nam kaže pot do boljšega življenja. Ali ravno to naše prvake in klerikalce naznansko peče, posebno, ker mi razsodni kmetje ne sovražimo svojega nemškega soseda, saj vidimo, da le priateljisko medsebojno delovanje nam obeta moč. Ti zagrizenci so strmeli, da smo mi kmetje sklenili, da naj se v naših šolah tudi nemški poučuje. Seveda, oni bi nas najraje še zanaprej imeli za sužnje, kmet pa naj živi kot živina v nevednosti. Pa Jurče, tako ne bo več šlo, mi zahtevamo po postavi dovoljeno šolsko pravico, ki se nam mora izpolniti! Nemški naj se tudi priučé naša mladina, da si bo ložje iskala kruha po svetu. Učitelji, ki se temu bodo zoperstavljali, pa hajd na Kranjsko, odkod so ponajveč prišli. Mi vas plačujemo in mi vas vzdržujemo, zato se morate v prihodnje ravnati po naših željah!

Opomba uredništva. Vsa čast vam, neustraseni napredni može v Šent Jurju, nikar ne omahujte v svojem prepričanju, le naprej za pravico. Bodite zložni v hudih urah in kažite svetu, da se zavedate svojih pravic, ki se vam tudi morajo dovoliti. Oklenite se našega lista, ki zastopa vaše koristi in pišite nam še o vaših stiskah, borbah in željah. Mi se bomo z Vami borili za napredek in za vašo srečno prihodnost. In s tem bodite pozdravljeni!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Vrbske okolice. Pred kratkim sta se tu v neki gostilni pogovarjala dva koroška kmeta tako le: Prvi kmet, ki je ob enem cerkveni ključar, je pravil sosedu: „Ti Miha, povej mi, v katerih posojilnicah se največ krade? Reci mi, v kateri družbi se dekleta in žene zapeljujejo in se največ pijančuje? Kdo največ odira kmeta ter mu ob raznih priložnostih mašno računi, da mora ubogi kmet včasih vse prodati, da zadosti nikdar sitemu žaklju? Drugi kmet, ki je že bržkone skusil blagoslov in ljubezen take družbe, si je

nevoljno odplivnil ter dejal: „Kdo? Ja tisti preklekti prisili — holt, tega ne smem povedati, sicer imam takoj dohtarja Brenclajna na vratu! Ali to ti lahko povem, da to že ves svet vé in vrabci to že čivkajo po koroških strehah, pa je amen!“

Najnovejše politične vesti.

Drž. zbor. V torek dne 6. marca je bila po pustnih počitnicah prva seja drž. zbora. Najprej so se rešili nujni predlogi zastran krvavih dogodkov v Galiciji. V Riziowu je namreč vladni komisar po krivici razpusil kmečki shod. Kmetje so se uprli ter s kosami napadli vojake, nato so vojaki streljali. Tri kmetje so bili takoj ubiti, nad 50 pa nevarno ranjenih. Maloruski poslanci so za to ostro napadali vladno vojaštvo. Po tem se je rešil zakon o avskultantih in za tem se je začelo prvo branje volilne preosnove. Prvi je govoril minister notranjih zadev, grof Bylandt-Rheidt ter obrazložil v daljšem govoru glavne misli volilne preosnove. Ker so se k besedi oglasili zastopniki vseh strank (nad 200 govornikov), traja debata več dni. Vladni načrt se vzroči potem odseku 48 članov in v tem odseku se še le začne pravi boj za volilno preosnovo. Dne 9. marca so načelniki klubov sklenili, naj se po dokončanem prvem branju volilne preosnove reši zakon o čerkih, zakon o aktivitetnih dokladah uradnikov, zakon o vojaških taksah, obrtni red in zakon o plačevanju prispevkov za skupne zadeve.

Spodnještajerske stvari.

Šola na deželi in nemški poduk. Z dežele smo dobili več pripoznalnih dopisov, v katerih se nam izreka prisrčna, najtoplejša zahvala za to, da smo pred kratkim prijavi umesten in jako koristen članek o nemškem poduku v šolah na kmetih. Tudi mi dopisnikom zahvaljujemo, da so razumeli naš dober nasvet in se sem ter tje začinjajo po njem ravnati. Za prihodnje pa vam vsem svetujemo še enkrat to le: Kjer je štir- pet ali šest-razredna občna šola, tam zahtevajte kmetje, seveda pred vsem udje krajn. šol. sveta, v teh najvišjih razredih nemški poduk, ki se, žalibog, ravno v tem oziru jako malo izpolnjuje, popolnoma zagotovljeno in dovoljeno. Vaši otroci potrebujejo pozneje v življenju, da znajo nemški, le bedak to more tajiti, da bi to ne bilo res. In zdaj lejte, ako se vaši otroci naučijo nemški že v domači šoli, potem jih ni treba pošiljati v mestne šole, kjer vas to veliko stane. Ali ni res tako? Priložnost vam je dana, postavite se na nogo in zahtevajte povsod oistro svoje šolske pravice za nemški poduk. Učitelji se morajo postaviti pokoriti sklepom kr. šol. sveta. Sklep kr. šol. sveta se potem predloži okr. šol. svetu, in tista višja šolska oblast gotovo izpolni in izpolniti mora vaše želje. Napade nasprotnikov vselej pogumno zavrnite in branite svoje pravice! Premislite to dobro, stariši, da, česar se otrok v šoli nauči, to je važno za celo njegovo življenje, to je njegov prihodnji kruh, njegovo bodoče premoženje. Ako nič drugega nima, vsaj to porabi in to mu bo hasnilo, česar se je v dobri šoli naučil. Vaša zmaga bo pa le tedaj mogoča, ako se bote z združenimi močmi potegnili za svoje pravice in za svojo koristi.

„Kmečki prijatelji.“ Naši prvaški dohtarji in klerikalni voditelji imajo v svojih rokah spodnještajerske posojilnice; toda, ozrite se na okoli in opazujte jih! Kmečkega posestva vam ne kupijo, temveč le mestne hiše, te več nesejo in potem za denar, s krvavimi žulji prisluženi denar, ki jim ga je ubogi kmet, obrtnik in delavec nanosil, zidajo posojilnične palače, da v njih uganjajo svoje narodne nerodne burke. Maribor, Celje in Ptuj že imajo take teatre. To za zdaj, prihodnje priobčimo o tej stvari obširen članek.

Nakup čistokrvnih bikov. K poročilu „Štajerca“ v štev. 5. t. l. ptujski okr. zastop opozarja še živinorejce, da zdaj rdeče šeko, pincgavske plemenske bika prodaja za lastno ceno in sicer s tem pogojem, da tisti, ki prevzame bika, mora ga imeti 4 leta v reji, še le po 4 letih ga sme prodati ter kupno ceno še le po 4 letih brez obresti odda blagajni okr. zastopa. Ptuj-

ski okr. zastop prodaja tudi čistokrvne pincgavske telice in bičke in sicer na vago za 1 kg po kroni, eno tretjino kupne cene plača okr. zastop, 2/3 pa kupec, tako da, ako živinče vaga 60 kg, plača kupec 40, okr. zastop pa 20 K. Tisti, ki tako živinče prevzame, je takoj njegov lastnik, samo obljubiti mora, da bo imel živinče 4 leta v reji.

Cafovih Han se je zgasililo več in iz raznih krajev v našem uredništvu. Prišlo so s svojimi moškimi in ljubčki in vsaka se je pridruževala pred urednikom: vse to, kar je bilo v 5. številki, ni res, lejte, „moj“ ni Talijan! — Res je že vse, samo to tu pojasnujemo, da tiste Hane niso bile te prave, zlasti ona ne, ki se je prej pisala Caff.

Velikonočno spoved opravite kot svojo kršč. dolžnost in vedite, da vam samo zaradi tega, ako berete „Štajerca“, noben spovednik ne sme odrekati odveze, kakor je to obljubljal storiti šentjurjski in urbanski kaplan v Slov. gor. Kaj ni pred Bogom greh, tudi pred kaplani ni greh in Bog „Štajerca“ nikjer ni prepovedal brati.

Življenje je rešil v Zidanem mostu orožnik Franc Kotnik perici R. Thome. Ko je ta pri Savinji prala, ji je na enkrat izpodrsnilo. Revica bi bila gotovo našla smrt v valovih, ako bi ne bil pogumni orožnik skočil v vodo ter potegnil žensko iz nje.

Gozd je gorel v občini Slemen pri Selnici. Posestnik gozda, Blaž Urbas; ima vsled tega znatno škodo.

Šoštanj. Pravična zmaga. Dolgi 13 let so se morali šoštanjski naprednjaki pri obč. volitvah boriti s sleparsko prvaško sodrgo, vselej je, žalibog, zmagovala krivica. Prvaki so tam z divjo silo in surovostjo mandrali in teptali pravico naprednih šoštanjkih občanov. Zato ostane dan 7. marca velepomembljiv v zgodovini šoštanjkega trga, ko je končno odklenalo prvaški stranki za vselej v obč. zastopu; v 1. in 2. razredu je sijajno zmagala napredna stranka. Ena okolsčina pa je pri tej zmagi posebne važnosti: katoliški duhovnik, namreč šoštanjski župnik Govedič, je v tem boju stal na strani napredne stranke. Mi bi si le želeli, da najde v političnem svojem prepričanju veliko naslednikov med občani, ki se nasprotno se bo zgodilo, njegovi dč. sobratje ga bodo sovražili za to kakor sami vragovi. Župnik Govedič je po volitvi v svojem nagovoru samega sebe imenoval belo vrano v kolarju. „On — tako je govoril — je Slovenec in nihče ga ni nikdar silil, naj postane Nemec. Ali, ker mu je načelo, naj se dč. vsakomur pravica, za to je volil z Nemci. Slovencem je to le v čast, ako ravnajo po pravici in on bo ostal vselej na tisti strani, kjer se pravica spoštuje.“ Vsa čast vam, velezaslužni g. župnik! Zmagovalna stranka je mirno in dostojno praznovala svojo zmago, izvoljeni odborniki so vložili po 10 K in nabrana svota se bo na dan županove volitve razdelila med domače reveže brez ozira na narodnost. In tako se rušijo prvaško-klerikalne tednjave druga za drugo. Lansko leto je po 18 letih naposled prišel ptujski okraj v napredne roke, okrajni zastopi v Mariboru, Slov. Bistrici in Zg. Radgoni že uspešno in nevstrašeno več let delujejo v naprednem smislu, lepa bodočnost se nam obeta za našo stranko, ako le vsak naprednjak pri vsaki volitvi stori svojo dolžnost. Vam pa, poštteni šoštanjski boritelji, k vaši lepi zmagi vsa čast!

Slovensko uradovanje. C. kr. okr. glavarstvo v Mariboru je razveljavilo sklep obč. odbora v Hočah, ki je sklenil, da zanaprej ne bo sprejemal nemških dopisov. Ravno tako je storilo ptujsko okr. glavarstvo z enakim sklepom ormuške občine, ki je tudi določila, da bo sprejemala edino le slovenske dopise.

Zegnani jezičnik. Dne 6. februarja 1906 je poslala v Kamnici neka ledična „Marijina devica“ h krstu, župnik pa se je začudil nad takim čudežem ter opsoval botro in babico, končno pa rekel: Mati in hčerka obedve ste kur . . . le povejte to doma. Zato je moral pri sodišču plačati poleg sodnijskih stroškov še 20 K kazni.

Tatvina. V Mariboru so neznanj tatje vlomili v hišo gospe Scherbaum, ko je ta odšla v cerkev ter odnesli denarja in dragocenosti za kakih 4500 K.

O ti prešmentana ljubezen! Anton Požegar,

36letni posestnikov sin v Cogetincih, ima prava srca, kar v dve dekleti se je na ena je t zaljubil. Ali prva njegova ljubezen — doma nek dekla — je postajala čim dalje bolj okrogla, hiša ko ji je ljubček hotel pomagati pregnati pl so z ga je zasačila roka pravice. Mariborsko sodiš ga je zaradi poskusa odstranitve ploda obsodil lovo na 3 mesece zapora.

Pol litra petroleja je pred par dnevi izpla Tak neka gledališčna igralka v Mariboru ter se nos, tako hotela umoriti. Zdravnik ji je izpral želoda in deklet rešil smrti.

Zmrznil je 77 letni Martin Veber iz Ragn sam nice pri Mariboru. Tisti je bil nekoliko slab gore umen. Pred kratkim je po noči vstal in v sanstov srajci divjal po polju semtertje, dokler ni obljubi magal v snegu in tam zmrznil.

Pri štelungu na Spodnještajerskem. Ofi Gospr vpraša rekruta: „Kaj vi delate doma?“ Rekrut nazn „Drva sekamo.“

Ptuj. Podli napadi na miroljubnega duhovnika. Pred kratkim je „navdušeni“ vikar Pschundt dnev mestni cerkvi pri rani službi božji naznanil, da bi se bo v prihodnje tudi slovenski pridigovalo, skarje si to ljudstvo želi. To vest je izvedel mestni odbor in v svoji zadnji seji je interpeliral prele sednika, ali je to res. Na to se mu je odgovorilo, rilo, da je preč. g. prošt županu g. Orniku bozn javil, dokler on ostane kot prošt mestne cerkve do da se tako dolgo ne bo brez dovoljenja mesed, nega zastopa v mestni cerkvi slovenski pridigjenje valo, ker bi to povzročilo velikanski nemd z česar pa si on ne želi. Zdjaj pa čujte; kako tosto zagrizene, nesramne, nizkotne in podle duše ri duhovskem stanu zaradi tega po časniki napadazni jo svojega višjega duhovskega predstojnika in pastiti ja, ki je od celega mesta brez izjeme spoštovan blisk ljubljen zaradi svojega mirnega obnašanja vzglednega življenja, ki se v resnici more im novati pravi naslednik Kristusov, kakih je, žal bog, malo! V mestu je nad 4000 prebivalcev izmed teh je nad 3500 Nemcev, mestna cerkvi i pa je samostalna, za Slovence in slovenskočn pridige pa je tu minoritska cerkev. Da ravno tere našem mestu, žalibog, ljudje obračajo veri hrbe tega je kriva hujskarija duhovščine, ki jim sam Bac vrsto očira in jih podi iz sv. cerkve zaradi v njihove narodnosti! Da se pa taki ljudje nič ta z sramujejo, tako predrzno in nesramno napas duhovnika, svojega sobrata, ki bi ga imeli tal p stiti že zavoljo njegovega višjega poklica, zaradi tre častitljive starosti, ker ta gospod je že nad tval let star in je veliko preskusil v svojem življenju 5 konečno zaradi njegove izgledne ljubezni da At bližnjega, ki je poglavitna zapoved Kristusova je to je najbolj žalostno! Mi pa vas, častitot dušni oče, prosimo, naj vam ta grda nevaleto gla nost duhovnih sobratov ne greni življenja, s M božja roka zadene enkrat vsakega krivičnegaža. Preč. g. prošt se držijo le tega, kar jim ekdi j celenca prevz. knezoškof v Mariboru naročijo udar svetujejo, g. prošt delajo le tako, kakor delaj d škof v Mariboru in to je, menimo, prav! Svoje e le mladim, vročerkvnim, predrznim in še neizkušeni Rov duhovnikom pa pokažite, g. prošt, svojo oblast, knjo jo imate od sv. cerkve nad njimi, če pa vas na t bodo ubogali, potem jim preskrbite druge službe z ako so jim v našem mestu prevroča tla.

Koroške vesti.

V tužni Gorotan. V zadnjih številkah žviža in piha koroški modras, ki se hinavsko ime nuje Mir, proti naši napredni stranki in proti našemu listu. No, koroški klerikalci še niso tol vajeni brč in časnikarskih klofut kakor štajerski in krankski, zato mi vas tukaj, vi nezreli immu, mlečezobni koroški kaplančki, prav z lepegočn svarimo, ne dražite nas dalje, kakor ste to sto rili v dopisih „iz Udmata pri Podravljah“ in „iz Vidrne vasi pri Pliberku“. Šiba bajčastim novo mešo poje, toda pri naših zagrizenih na kaplanih je šiba tudi po novi meši še prav po naro gosto treba! Mi vemo, da se vi kislodržite, ko pom vidite, v koliki množini prihaja „Štajerc“ na sp. V Koroško in kako tam ljudje napredujejo, ali tlan, vas prav nič ne briga, vaš poklic i vaša služba otavl je v cerkvi mir oznanjevat, ne pa ščuvanje na lo. prednih in mirnih ljudi.

Otrok požigalec. 13 letni Matevž Strugar iz Zavrha pri Borovljah je zažgal v Bistrici, a, pr Rožni dolini hišo, v kateri so bili trije otroci oh

prav tesarja Skoka. Deček je to storil zato, ker ga je tesar pred letom nekoliko oklofotal zaradi neke hudobije. K sreči so vse tri otroke rešili, hiša je pa pogorela do tal. Mladega hudobneža so zaprli.

Krokarska mati. V starem dvoru pri Celovcu je neka ledična dekla, po imenu Marija Pajnegar, umorila svojega nezakonskega otroka. Tako dolgo mu je tiščala roko na usta in na nos, dokler se ni otrok zadušil.

Pravična in krivična mera. V Kranburgu (Kernski grad) pri Celovcu so imeli izglednega samostanskega provizorja P. Hildebranda, ki je gorel za čast božjo v cerkvi, v šoli in med ljudstvom je bil jako priljubljen zavoljo svoje miroljubnosti. Toda našel se je maziljeni ovaduh — najbrž se ne motimo, ako trdimo, da je tisti v Gospi Sveti — ki je dobrega dušnega pastirja naznanil celovskemu škofu, — češ — čujte in strmite! da se je P. Hildebrand udeležil poštene veselice domačega šolskega društva. In v par dnevih je dobil dekret, da mora oditi, bolan v hribovsko težavno faro! Nasprotno pa vročekrvne farje celovski škof povsod protežira, ti smejo počenjati, kar se jim le poljubi, ti lahko ostanete cele noči na klerikalnih razupitih veselicah in šuntarskih shodih. Pač, pravice in pravičnosti ne poznajo več celo cerkveni knezi ne! Ali mi si to dobro zapomnimo, koliko velja pri škofu, če me duhovnikom in farani je lepo spoznavanje. Slovenski nemirni in šuntarski duhovniki od zadnjega kaplana do najvišjega cerkvenega dostojanstvenika stojé na čelu narodnih podjetij, pri narodnih prireditvah imajo tisti brez vsake kazni komando, nemški duhovnik pa se ne sme niti drzniti, vdeležiti se popolnoma nedolžne šolske veselice. In to ni prav!

Razne stvari.

Velikanski pajek. V pragozdih otoka Jave živi neka vrsta velikanskih pajkov, ki predo tako močno pajčevino, da jo je mogoče le z nožem prerezati.

Zaradi revščine je pred par dnevi skočila v Badmpešti neka mati z otrokom v naročju pod voz električne železnice, ki jo je popolnoma zmučkal.

Novi prezident graškega nadsodišča je postal po Gleispachovi smrti dvorni svetnik vitez Pittreich, brat vojnega ministra. Doslej je služboval v justičnem ministerstvu.

51 let na bolniški postelji. V mestu Putney na Angleskem je umrla neka 80 letna ženska, ki je 51 let preživela na bolniški postelji. Hlad protin (gicht) jo je tako sključil, da se sirota ni mogla prav nič ganiti.

Morilka, ki pije kri svojega umorjenega moža. Ženska je zmožna res plemenitih čutov, tudi je navadno pobožnejša kakor možki, ali, kadar zdijva, potem je ta „nežni spol“ hujši, bolj divji in nesramnejši kakor divja zver. Sodišče le sami o tem. Pred malo dni je sodišče v Rovinju v Istriji obsodilo neko 22 letno Antonijo Zelich na 10 let težke ječe, ker je s svojima bratoma umorila svojega moža, potem z roko zajela krvi, ki je brizgala iz ran ter jo hlastno srebala. Pred sodiščem se je izgovarjala s tem, da ji je njen mož prej tudi žugal, da jo zakolje! — Bog me varuj takega lepega in nežnega spola!

Pisma uredništva.

Našim cenj. dopisnikom. Pride vse na vrsto gar se da porabiti. — Gospod J. P. v Langenbuchu. Imate plačano do 1. januarja 1907. — Ponikva. Naročnino 1 K prejeli, pisma ne! — Misljinje. „Pristojine“ dobite v vsaki knjigotrudnici. — V Presiko. Vaš opis o možu, ki hoče prodati vinograd in z ljubico pogniti v Ameriko, doma pa hoče pustiti ženo s 4 neorastlimi otroki, je ganljiv, toda ne za list. Naj vse to ena naznani oblasti! — Vsem našim somišljenikom n naročnikom: Priščen pozdrav! — Store. Iz srca nas pomilujemo, da se vam godi taka krivica. Mi bomo prašali našega pravnika ter vam pisali. Pozdrav. — Josp. V. B. pri Sv. Trojici v Slov. gor. Hvala za oslano. V prih. številki pride obojno zanesljivo na vrsto. Igotavljamo vas, da se bo od Vas poslano vselej pošlilo. Iskren pozdrav! — Stuhecu, kaplanu v Sv. urju ob ščavnici. Mi si za vselej prepovedujemo, a nas se kedaj nadlegujete s svojimi črkami, ob enem nas svarimo, pustite našo stranko, kmeta, žene in dečeta, pri miru, drugače se bo Vaša prevroča kri kar aglo ohladila.

Loterijske številke.

Trst, dne 3. marca: 27, 72, 68, 15, 77
Gradec, dne 10. marca: 14, 36, 41, 72, 82.

Kateri bolniki rabijo z najboljšim uspehom naravno vračilo, namreč Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)? Vsi tisti, kateri so prisiljeni služiti si svoj kruh bodisi s telesnim, bodisi z duševnim delom in ki občutijo vsled teh naporov motenje v prebavljanju, sploh v važnih telesnih organih. Pa tudi tistim ubogim srečnim, kateri so žuživali preobilo ob mizi življenja in katerim grozi debelost se svojimi nezgodnimi občutki, se priporoča za njihovo zopetno zvrnitev kot najboljšo in edino uspešno sredstvo Franc Jožefov grenki vrelec.

Zaloga pri V. Schulffnk v Ptuj.

Trgovski pomočnik

priden, pošten in delaven, nemškega in slovenskega jezika zmožen, najde službo do 15. aprila v trgovini z železnim blagom pri

g. Johan Slawitsch,
trgovcu pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Žlahtne mladike

izborne jabolčne vrste „London-pepping“ se prodajajo v trgovini

g. J. Orniga v Ptuj.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pozor!

Opozarjam svoje cenjene odjemalce na svojo veliko in obsežno zalogo od mene izgotovljene obleke, kakor: popolna obleka za gospode in dečke, hlače, gilets itd. Vsakomur se bo vestno postreglo. Izgotovljene obleke imam dosti v zalogi.

Daniel Mitterberger,

Völkermarkt, Obere Postgasse 122 visaviz papirnici
C. Magnet.

Trgovski vajenec in učenec

so sprejmeta v trgovino z mešanim blagom. Z dežele imata prednost. Natančneje pove

Hugo Moses,
Vinice pri Ormožu.

Učenec

priden, se sprejme pod ugodnimi pogoji v trgovini z mešanim blagom in steklenino.

Anton Prettner.

Konjice.

Dražbeni oklic.

Vsled odloka c. k. okrajne sodnije v Ormoži z dne 7. marca 1906 E³¹⁶ vrši se o konkurzni zadevi Ferdinanda Goričan pri Veliki Nedelji dne 26. marca 1906 ob 10. uri popoldne pri tej sodnji, soba št. 4 prodaja zemljišč vlt. št. 36 kat. obč. Velika Nedelja in vlt. št. 50 in 51 kat. obč. Brebrovnik s pritliklino vred: kot z usnjarskim orodjem, dvema kravama, stavbinskim lesom za jedno stiskalnico in z jedno staro stiskalnico.

Ta zemljišča so se sledeče cenila: vlt. št. 36 kat. obč. Velika Nedelja s pritliklino vred na 15 839 K, vlt. št. 50 kat. obč. Brebrovnik s pritliklino vred na 6.227 K 69 h in vlt. št. 51 kat. obč. Brebrovnik s pritliklino vred na 1.621 K.

Najmanjši ponudek znaša zastran zemljišča vlt. št. 36 kat. obč. Velika Nedelja 10.559 K, zemljišča vlt. št. 50 kat. obč. Brebrovnik 4.151 K in zemljišča vlt. št. 51 kat. obč. Brebrovnik 1.080 K.

Pod temi zneski se zemljišča ne oddajo.

Zemljišče vlt. št. 36 kat. obč. Velika Nedelja leži tik župne cerkve pri Veliki Nedelji, na železniški postaji Velika Nedelja in obstoji iz hišnega in gospodarskega poslopja ter vrta.

Na tem poslopju se je že več decenij usnjarski obrt izvrševal.

Prostor je jako dober in se lahko v usnjariji na leto blizo 1200 kož izdeli.

Vrt je pripraven za zgradbo, tako da se lahko obrt po potrebi razširi.

Poslopje pa je pripravno tudi za vsaki drugi obrt.

S sklepom c. k. okrajne sodnije ormoške z dne 20/2 1906 E³¹⁶ odobreni dražbeni pogoji, tikajoči se prevzetja vkužizenega dolga, vžitka Ferd. Goričana starejšega ter plačilna določila se izvejo pri c. k. okrajni sodnji v Ormoži soba št. 3.

Ormož dne 10. marca 1906.

Častna izjava

Jaz podpisani Alojz Kobal, lesotrzec v Studenem, okr. Adelsberg, sem pomotoma in po krivem obdolžil gg. Johana Pačnik in Štefana Pačnik, posestnikova sina v Sv. Martinu, da sta les kradla. To obžalujem in preklicujem popolnoma, ker se je dokazalo, da so se leseni bloki odpekljali na povelje Filipa Pačnika.

Ob enem prisojam omenjenima gospodoma pravico, da to izjavo prijavijo v ptujskem „Štacerju“.

Sodnijske stroške in stroške za izjavo poravnám do 15. marca 1906, da se izognem rubežu.

Slovenjigradec, dne 28. febr. 1906.

Alojz Kobal m. p.

trte

in sicer koreničjake in cep-
ljene trte, najlepše rastline,
prodaja po najnižjih cenah
R. F. WIBMER, PTUJ.

V ptujem mestnem sopar-
nem kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po slede-
jih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob
1 uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik
ob 1/2 uri popoldan za 60 vin. (30 kraj-
carjev.) 876

Vodstvo ptujskega mestnega kopališča (Pettauer
Badanstalt).

8 po noči svetlo cifrenico gld. 1.65.
Direktno iz tovarne gld. 1.45.

Konkurečna
budilnica

po ameriškem sis-
temu, gre, naj se po-
loži, kakor hoče, za-
nesljiva, dobre vrste, s
3 letnim pisemnim jam-
stvom za dober in pravi
tek gld. 1.45, 3 komadi
gld. 4.—, s ponoči sve-
tečo cifrenico gld. 1.65,
3 komadi gld. 4.50, 10
komadov gld. 15.—.

Posilja proti poštnemu pov-
zetju (Nachnahme) ali če se
pošlje denar naprej 522
prva tovarna za ure

Hanns Konrad

8 po noči svetlo cifrenico gld. 1.65.
Direktno iz tovarne gld. 1.45.

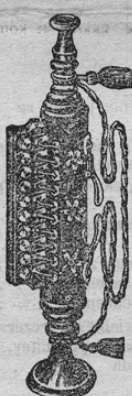
Brez učitelja

brez uka

brez znanja not(sekiric)
zamore igrati vsak na mo-
jem pihalnem Blas-Ac-
cordeonu in Flötofonu in
pesmi, koračnice (mars)
in plesu. Za svatbe, ve-
selice, izlete i. t. d. po-
sebno za priporočati. Vsa-
kemu godalu se doda za-
stoj

šola za samouk

(Selbsterlernschule), po ka-
teri se lahko nauči igrati.
Posilja se proti poštnemu
povzetju (Nachnahme) od
Erzgebirgisches Mus-
ikwaren-Versandhaus

Hanns Konrad v Mostu (Brück) št. 876
(Češkem).

521

Ste. 368. Blas-Ac-
cordeon s 10 tip-
kami, 30 glasi, 2
basi, dolgot 36 cm.
gld. 125, 3 komadi
gld. 3.55.

Bogato ilustrovani
cenik iz 1000 sli-
kami pošljejo se na
zahtevo zastoj in
franko.
Ste. 2157. Flötofon
z 10 tipkami, 20
glasi, 8 basi, cilin-
draste podobe, dol-
got 40 cm. gld.
2.—, 3 komadi gld.
5.50.

Pravo domače platno

za ruhe in perilo priporočava po sledeh cenah:
Cela sešita ruha za posteljo 2 ali 2 1/2 metra dolga, velja
samo 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita ruha iz tenkega doma-
čega platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.
To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja,
čeprav je platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. —
Domače platno za „strožoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko
meter 28 do 35 kr.

Vzorci (muštre) se tudi vpošljejo na zahtevo.

Brata Slawitsch
trgovalci v Ptuj, Florjanski trg.

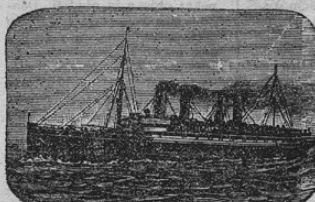
Somatose

mesna beljakovina.

Najodličnejše, tek zbujajoče in živce oživljajoče
krepilno sredstvo. 229

Dobiva se v lekarnah in drogerijah.

Hamburg-Amerika-Linie.

Najhitrejša vož-
nja po morju
5 dni, 7 ur,
38 minut. Red-
nadirektnazve-
za z brzo- in
poštnimi par-
niki, ki imajo
dvojnatevijake,

iz Hamburka do New-Yorka; dalje v Kanado,
Brazilijo, Argentinijsko, Afriko.

Natančnejša pojasnila daje Generalna agentura
za Stajersko Gradec, IV., Annenstrasse 10,
„Österr. Hof.“ 70

Nagrobne vence

(Grabkränze) jako fino izde-
lane po 6, 8 ali 10 kron,
kakor tudi venčne trakove
(Kranzschleifen) z napisom
ali brez napisa imata v obil-
nej zalogi 475

Brata Slawitsch v Ptuj.

Oglas.

56

Posestnikom sadonosnikov se naznanja, da so spo-
daj omenjeni v letih 1903, 1904 in 1905 z jako dobrim
vsehom dovršili tečaje za strazanje dreves ter se jih
kot take najtopleje priporoča.

1. Aicher Franc, Feldbach št. 23.
2. Binder Anton, Limbach št. 12, obč. Schlag pri Friedbergu.
3. Danter Franc, Fladnitz št. 15 pri Feldbahu.
4. Ernst Johan, Mitterdombach št. 1 pri Hartbergu.
5. Dörler Valentin, Pöllau št. 138.
6. Knapp Franc, Kogl št. 8 pri Weizu.
7. Maurer Ferdinand, Dietersdorf št. 1 pri Fürstenfeldu.
8. Putz Franz, Dechantskirchen št. 19 pri Fehringu.
9. Polt Anton, Weinberg št. 64 pri Fehringu.
10. Zollner Johann, Sebersdorf št. 10 pri Hartbergu.
11. Čeh Franc, Ločič št. 20 pri Ptuj.
12. Horvat Jožef, Votkovec št. 30 pri Ptuj.
13. Leber Jožef, Ratschendorf št. 41 pri Čmureku.
14. Lipovec Ignac, Podgradje št. 10 pri Ljutomeru.
15. Vozovisek Valentin, Gutendorf št. 140 pri Celju.
16. Ortnak Johann, Vransko št. 4.
17. Čepuš Alois, Maria-Gradec št. 26 pri Laskem.
18. Haring Franc, Schöneck št. 17 pri Lipnici.
19. Kainz Franc, Dobl št. 8, okolica Gradca.
20. Masser Johann, Pitschgau št. 24, Eibiswald.
21. Adam Franc, Altenberg št. 19, Leibnitz.
22. Gottsgraber Franc, Mauritzen št. 38, Frohnleiten.
23. Kurz Franc, Muttendorf št. 23, okolica Gradca.
24. Mörth Matija, Aibl št. 24 pri Eibiswaldu.
25. Niederl Franc, Baumgarten št. 11 pri Feldbachu.
26. Nigkas Franc, Pirkdorf št. 61 pri Stainzu.
27. Obenaus Johann, St. Georgen št. 6 pri Vildonu.
28. Reinisch Jožef, Nieder-Tregist št. 15 pri Voitsbergu.
29. Zmug Johann, Sulz št. 17 pri Deutsch-Landsbergu.
30. Kopše Martin, Gorisnica št. 74 pri Ptuj.
31. Strauss Johan, Olimije št. 20, okraj Kozje.
32. Trautner Martin, Sv. Martin v Rožni dolini, okr. Celje.
33. Kristl Jožef, Ciglenca št. 15, okr. Ptuj.
34. Rogina Ivan, Golavabuka št. 54, okr. Slovenjgradec.
35. Zemljč Anton, Senjak št. 11, Sv. Lenart v Sl. gor.
36. Horvat Franc, Sovjak št. 66, pri Radgoni.
37. Hottersbacher Jožef, Zg. Bistrica, p. Anger, okr. Birkfeld.
38. Grettler Johan, Krottendorf, pošta in okr. Weiz.
39. König Rupert, Arndorf, p. Sv. Rupert na Rabi, okr. Weiz.
40. Schirnhof Franc, Hirnsdorf, p. Pischelsdorf, okr. Gleisdorf.
41. Haberl Anton, Weissenbach, pošta in okr. Feldbach.
42. Zach Johan, Köllach, pošta in okr. Fehring.
43. Windisch Johann, Herrenberg, p. Gr. Wilfersdorf, okr. Fürstenfeld.
44. Archan Jožef, Rohrbach-St. Magdalena, p. Puch, okr. Hartberg.
45. Schreiner Franc, Tanzegg, p. Pinggau, okr. Friedberg in.
46. Holzer Engelbert, Vornholz, pošta in okr. Vorau.

Tu navedeni strežniki dreves, ki so pod uradnim
nadzorstvom, so zavezani, da v tistem okraju, kjer sta-
nujejo, od zasebnikov, posestnikov, okrajev, občin in de-
ž. društev za dnevno plačilo 2 K s hrano ali 3 K brez
hrane sprejmejo vsa, v njih stroko spadajoča opravila.
Zunaj svojih sodnijskih okrajev smejo navedeni stre-
žniki dreves le takrat sprejeti službo, ako v svojem okraju
nimajo dovolj posla in v tem slučaju imajo pravico, sami
se s stranko, ki jih vzame v službo, pogoditi za plačilo.

- GRADEC, dne 25. januarja 1906.
- Štajerski deželni odbor.

Uradni zavitki

(Amtskuverte), kakor so v najnovejšem
času predpisani, velikost 18×22 cm, v razni
kakovosti ima v zalogi **W. Blanke v Ptuj.** 72

Hiša v Ljubljani,

62

v kateri se že dolgo nabaja gostilna (lastna kon-
cesija), prodajalnica za dež. pridelki in pekarija,
se zaradi posestnikove preselitve po ugodni ceni
proda. Nekaj kupnega denarja ostane lahko na
hiši. Naslov pove upravništvo „Štajerca.“

Amerikanske ceplike

(Schnittrebe) „Riparia por-
talis“, druge vrste, prodaja
na veliko in drobno 1000
komadov po 3 gold. 65

F. C. Schwab v Ptuj.

Sadna drevesca

zlasti jako priporočne sorte pozim-
ske tehantske gruške (Winter
Dechantsbirne), dalje požlahtnena mo-
štna gruškovna drevesca, fine Ananas
jabolčne renetke prodaja

Franc Kaiser, Ptuj.

Samo 5 kron Samo 5 kron.

Anker-ura prihodnosti

je moja prava švicarska anti-
magnetična patent-anker-rem-
ura, „sistem Roskopf“ z ma-
sivnimi na kamnih tekočimi,
solidnimi anker deli, s pristnim
email-kazalnikom, v masivnem,
pristnem, niklastem okviru z
varstveno plombo, 36 ur idoea,
s pozlačenimi in ukrasnimi ka-
zali, točno popravnostna s 3 let-
nim pisemnim jamstvom, komad

kron 5 kron

3 komadi K 14.—, 6 komadov
K 27.—

Taista ura s kazalcem se-
kund, komad K 6.—, 3 komadi
K 17.—, 6 komadov K 33.—.

Taista ura v črnem jeklenem
okrovu K 6.50, 3 komadi
K 18.—, 6 komadov K 34.—. Taista ura z dvojnati pokrivalom v
pristnem niklastem okrovu brez kazalca sekund K 8.

3 komadi K 22.—, 6 komadov K 40.—

Taista ura z dvojnati pokrivalom v črnem jeklenem
okrovu, komad K 8.50, 3 komadi K 23.—, 6 komadov
K 42.—

Taista ura z dvojnati pokrivalom v pristnem niklastem
okrovu s kazalcem sekund K 9.—, 3 komadi K 24.—, 6 ko-
madov K 45.—.

Taista ura v pristnem srebrnem okrovu, odprta, brez ka-
zalca sekund K 10.—, 3 komadi K 27.—, 6 komadov K 52.—.

Taista ura v posebno trdem srebrnem okrovu s kazalcem
sekund odprta K 12.50.—, 3 komadi K 35.—, 6 komadov 68.—.

Taista ura, s 3 srebrnimi pokrivali v srebrnem okrovu s ka-
zalcem sekund K 16.—, 3 komadi K 46.—, 6 komadov
K 90.—.

Taista ura, dvojnato pokriva, v posebno lepo graviranim sre-
brnem okrovu s kazalcem sekund K 18.—, 3 kom. K 50.—,
6 kom. K 96.—.

Prosimo, ne mislite, da so take Roskopf ure, kako jih navadni
prodajalci po ceni prodajajo. Moja anker-ura prihodnosti naj
bo vsem zanesljivi in dober časomer in zadostuje vsem
zahtevam, ki jih imamo do res dobre ure. Vsako leto raz-
pošiljam več ko 50.000 komadov k največji zadovoljnosti
mojih častitljiv odjemalcev. To na Avstrijskem pač samo pri
meni obstoječe število kaže solidnost moje trdke. Vsako,
tudi najmanjše naročilo se vestno in točno odpravi. Zame-
njava dovoljena, če se poslano ni pokvarjeno ali se vrne
denar brez odšteja nazaj.

Razpošiljava po poštnem povzetju po

prvi trdki ur **HANNIS KONRAD v Mostu
(Brück)**

št. 876 (na Češkem).

c. kr. sodnijsko zaprišečen cenilec.
Odlikan s c. kr. orlom, zlatimi in srebrnimi medaljami, in
100.000 pohvalnimi pismi iz vseh krajev.

Ceniki s čez 1000 slikami pošljejo se na zahtevo zastoj in
franko.

Oznanilo.

Dne 23. apr. 1906 predpoldne ob devetih bo ptujski okr. zastop na Parz-ovem dvorišču na Bregu pri Ptuj oddal kakih 24 glav čistokrvnih bikov. Eno živinčce bo koštalo kakih 320 K. Kdor bika prevzame, mora obljubiti, da ga bo 4 leta redil in za pleme pušchal, potem po 4 letih pa ga lahko proda ter kupno ceno odda okr. zastopu.

Ptujski okr. zastop.

134. Jabolkovce
jako dober, primerena pijača za domače ljudi, se po ceni proda. Robert Krainz, Ptuj

Hud pes 138.
dober stražar, se kupi. Vprašajte pri Johannu Strasschill, Ptuj.

Mizarskega učenca
tako sprejme Leopold Vake mizarski mojster v Strasu na Štajerskem. 137.

Vage 133.
izvrstne in izpričane, za vino in žganje vagati, v veliki izbi ima v zalogi Jožef Gspaltl zlatar in optikar v Ptuj.

Kmetija 113.
33 orolov zemljišča, zraven pa kakih 30-40 polovnjakov moša se radi rodbinskih razmer prodaja za 5.000 gold. 2.400 lahko ostane zapisano na hiši. Več pov: Rosneger Griffen, Koroško.

Grajzlerija 128.

s točenjem žganja, vina in piva, blizu dvojih cest, veliko hiš in vasi, se z vsem za 350 K prodaja. Za žensko in rokodelce je posebno pripravna. Za letni stant (najemščino) se dobi 108 K, zraven dvojnih sob, kuhinje, kleti in hlevov, tudi vrtnih pridelkov, sadja, vina in sena v vrednosti 80 K. Naslov je: Petar Ribič, Poličane, Poste restante.

Malo posestvo

se takoj izproste roke po ugodni ceni prodaja. Iste obstoje iz 3 orolov nivo, travnika in sadonosnika. Hiša in gospodarsko poslopje je zidano, z opeko krito, studec je doma, vrt za zelenjavo in baje. Vse je 1 uro od Maribora, blizu glavne ceste. Več pov: upravništvo „Štajerca“ 130.

Kolo 126.

(bicikel) dobro ohranjeno, se po ceni prodaja. Vprašajte v trški Leposcha, Ptuj.

Kovaški učenec

se takoj sprejme pri Gottfried Pečar, Kamnica pri Mariboru. 107

Čedna hiša

(Zinshus) dobro ohranjena, 5 minut oddaljena od Ptuj, v lepi, jako zdravi in brezprašni legi, z 8 sobami, gospodarskim poslopjem, z vrtom, njivami in travnikom, zlasti z vrtom za posedeti, z 2 kletoma, studec je doma in sicer z dravo vodo, vse ograjeno in blizu hiše, ugodno za gostilno ali za katerega penzioniranega gospoda, se po nizki ceni izproste roke prodaja. Vprašajte pri posestniku: Jožefina Rutz, Spodnji Breg, 122. pri Ptuj.

Pekovskega učenca

z dežele takoj sprejme Karol Weinberger Maribor Mellingerstrasse. 127.

Za varuhinjo

se išče deklica ubogih staršev k 1½ leta staremu otroku. Plače bo imela 28 K na leto, nekaj obleke in obutej. Deklica naj bo stara od 12 do 15 let. Natančnejše pov: upravništvo „Štajerca“ 110

Vinorejci! 74

lanene kence (evin) za suho polzlovanje trle (trockenes Veredeln der Reben) imata v zalogi brata Slawitsch v Ptuj.

Učenec 136.

14-15 let star, močan in tudi nemškega jezika zmožen, z dobrimi šolskimi spričevali, sprejme se v večjo mešano trgovino pri J. Razboršku v Smartnem pri Litiji (Krajsko)

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pis-mah) in dopisnic s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji po ceni Oite Neumann, Prag, Karolinental št. 130. Ceniki se pošljejo na zahtevanje brezplačno in franko. 117

Gozd se prodaja.

Gozd, okoli 10 orolov na lepem kraju, je ugodno izproste roke za prodati in tudi v malih parcelah. Več pov: Johann Pobeschin, posestnik v Mariboru. 41

Vino 131.

iz l. 1904 in dobri jabolčnjak mošacker se po ceni prodaja. Natančnejše pov: gospa Ottilja Gassner, trgovina z mešanim blagom, Minoritski trg št. 4.

Učenec 105.

ki ima veselje za čevljarstvo obrt, naj se oglasi pri: Johan Berna, čevljarški mojster v Celju, Gospodske ul. št. 6.

Pekarijo 114.

iščem vzeti v najem na Špod-njstajerskem. Johan Kurnig, Gradec, obere Bahnstr. št. 33 II. nadstropje.

Lepo posestvo

od drž. ceste 10 minut, od kolodvoru Lavamünd ¼ ure oddaljeno, se zavoljo starosti po nizki ceni prodaja. Tri poslopja so za stanovanje, eno lepo poslopje za gospodarstvo, mlin in 70 orolov. Gozd za sekati, njive so v ravnini, gozd, travnik in njive držijo se skup. Cena se izve pri Vitus Kuri, vulgo pri Jusku pošta Lavamünd 89.

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilika.

500 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ene krasno pozlačena 36 ur tekoča precizna ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana krava za gospode, 3 jako fini žepni robc, en prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamenom, 1 nastavek za smokve z jantarijem (berensteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnat mošnjek, 1 žepni nožič s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata s patentiranim zaklepom, krasen album za slike, v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katere je sama tega denarja vredna, za samo gld. 180. Razpošlila se proti povzroku ali če se denar pošlje naprej, skozi du najsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/1 4. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Krojaski pomoč

spreten, se takoj sprejme nekem krojaškemu Ptuj. Naslov pov: „Štajerca“.

Veliko presenečenje

Nikdar v življenju si ne priložnosti

500 komadov za 1 gld. 80 kr.

Ene krasno pozlačena 36 ur tekoča precizna ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana krava za gospode, 3 jako fini žepni robc, en prstan za gospode z imitiranim zlahtnim kamenom, 1 nastavek za smokve z jantarijem (berensteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnat mošnjek, 1 žepni nožič s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata s patentiranim zaklepom, krasen album za slike, v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katere je sama tega denarja vredna, za samo gld. 180. Razpošlila se proti povzroku ali če se denar pošlje naprej, skozi du najsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/1 4. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Dunajska centralna razpošiljalnica

P. Lust, Krakau (Krakau) NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Posestvo

z lepo zidanim hišam, še 6 let davka proda ali zmezi z posestvom. Zraven je 4 svinskih hlevi, 963 zemlje z lepim sadnjem in trgom, 20 mesta. Pri hramu se vsak mesec 36-40 K. Natančnejše pov: Leminko, Nova vas št. Maribor.

Aktiva.

Bilanca hranilnice (sparkase) v Radgoni za leto 1905.

Pasiva

	K	v		K	v
Konto pohistva v hotelu	3233	97	Kot konto vlog interesentov	6706826	
„ zemljiščne vrednosti	405583	54	„ „ obrestij hipotekarnih posojil za v naprej povzete obresti za leto 1906	18702	
„ obrestij od posojil brez hipotek	1186	90	Kot konto obrestij od posojil na vrednostne efekte za v naprej povzete obresti za leto 1906	2	
„ efekt	2299377	75	Kot konto obrestij mejnic za v naprej povzete obresti za leto 1906	170	
Salda konto	550		Kot konto obrestij posojil brez hipotek za v naprej povzete obresti za leto 1906	16	
Konto obrestij od mejnic	426	41	Kot konto glavnega rezervnega zaklada		
„ kasa	55861	98	a) Povrnitev, ki ni obdačena K 563607 26		
„ mejnic	33924	60	b) „ ki je obdačena 62873 85	626481	
Posojilni konto zavarovalnih premij	269	83	Kot konto posebne (specialne) rezervnega zaklada za zgube zbog kurza in sicer povrnitev, ki ni obdačena	94351	
Konto obrestij od hipotekarnih posojil	66198	37	Kot konto penzijskega zaklada	83918	
„ ces. kr. postnega hranilnega urada	849	11			
„ posojil na vrednostne efekte	1496	1			
„ inventarja	4996	86			
„ obrestij od efekt	15543	10			
„ posojil brez hipotek	247368	20			
„ per diversi	7	12			
„ hipotekarnih posojil	4142289	98			
„ posojilne kase	46000				
„ kurent	205397	14			
Skupaj	7.530.560	86	Skupaj	7.530.560	86

Promet K 5,285.096-84

18.204 vlog, zapisanih v journalu

Aktiva.

Bilanca posojilnega odseka

Pasiva

	K	v		K	v
Gotovina v kasi kocem leta 1905	426	27	Kot dotacija rezervnega zaklada hranilnice (sparkase) v Radgoni	46000	
Mejnična posojila	15819		Kot v naprej povzete obresti za leto 1906	988	
Posojila na dolžna pisma	30732				
Zaostale obresti za leto 1905	11	52			
Skupaj	46.988	79	Skupaj	46.988	79

1½%, rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi se ta znesek vložiteljem računil. Obresti se računijo pri vlogah in sicer pri mesečnem obrestovanju po 4% pri posojilih na vrednostne zastave in hipoteke po 5% pri mejničnih 6% in pri posojilnem odseku 5%. Uradni dnevi so vsaki den razven praznikov in sicer ure razdele tako le: V ponedeljek, sredo in petek od 9-12 ure predpoldan. V torek, četrtek, v soboto in v nedeljo od 10-11 ure predpoldan. Zlasti se priporoča posestnikom v Radgoni in gornji Radgoni naša hranilnica in to zaradi tega, ker ne daja samo posojila z nizkimi obrestmi na osebni kredit, temveč tudi za ker se na lahek način posojilo nazaj plačuje. Posojila pri tem oddelku dovoljena se brez stroškov izdajajo in se ne vknjižujejo v zemljišne knjige in s tem prisilcem v vsakem oziru znatni stroški prihranijo. Natančnejša pojasnila v tem oziru se drage volje vsak čas pri hranilnični blagajni vsakomur dajejo.

Radgona, dne 31. decembra 1905.

Ravnateljstvo